

Begrundelse

Borgernes retssikkerhed handler primært om, at myndighederne ikke jagter en skatteborger unødvendigt, og at myndighederne optræder som et serviceorgan for borgerne og ikke som lederen af en klapjagt.

I sagen om Laserdisken fra Aalborg har Told & Skat tabt en sag i Momsnævnet. Og nu også en momssag ved Vestre Landsret. Der er tale om klapjagt på en enkelt unik virksomhed gennem mange år. Til trods for at Told & Skat bliver ved med at tabe sagerne, så fortsætter jagten. Under skatteminister Anders Fogh Rasmussen blev der indført et princip om, at Told & Skat ikke skulle anke sager ved underretten, når borgerne vandt. Under skatteminister Ole Stavad blev klapjagterne igen indledt. Ministeren har nu mulighed for at afgøre om Told & Skat skal være et serviceorgan, eller om man skal ødelægge en virksomheds eksistensmulighed ved år efter år at rejse og anke sager mod virksomheden.

Svar (8/ 12 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Told & Skat har efter en afgørelse fra Momsnævnet anerkendt, at firmaet Laserdisken fejlagtigt er opkrævet afgift af videoplader. Den opkrævede afgift er derfor tilbagebetalt til virksomheden.

Det er ikke Told & Skat, men virksomheden der har kæret en afgørelse fra fogedretten i Aalborg til Vestre Landsret. Told & Skat har under forhandlingerne i Vestre Landsret akcepteret, at det her omtvistede spørgsmål udsættes, indtil en af virksomheden anlagt erstatningssag mod Told & Skat er afgjort af Østre Landsret.

Told & Skat har altså ikke tabt sagen i Vestre Landsret, og forløbet giver mig ikke anledning til overvejelser om borgernes retssikkerhed.

Spm. nr. S 563

Til arbejdsministeren (26/11 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Er det korrekt, at Højesteret har afsagt en dom, der bevirker, at de offentligt ansatte forskelsbehandles i spørgsmålet om lokalløn, afhængigt af

om den ansatte er medlem af den fagforening, der har forhandlingsretten eller ej?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort bekendt med, at Højesteret har afsagt en dom vedrørende reglerne for tildeling af lokalløn.

Trods reglerne om forbud mod forskelsbehandling af offentligt ansatte, der bl.a. betyder, at der ikke må indgås eksklusivaftaler, er Højesteret nået frem til, at der gerne må forskelsbehandles i forbindelse med fordeling af lokallønnen. Det betyder reelt, at der er forskel i lønnen alt efter, om den ansatte er medlem af en bestemt fagforening.

Svar (3/ 12 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Højesteret har den 17. september 1997 afsagt en dom om, hvem der har forhandlings- og aftaleretten med hensyn til tildeling af lokalløn til ansatte i den offentlige sektor. Dommen slår fast, at aftaleretten tilkommer den forhandlingsberettigede organisation, også for de ansatte, der ikke er medlemmer af denne. Men dommen slår samtidig fast, at offentligt ansatte ikke lønmæssigt må forskelsbehandles på grund af foreningsforhold.

Ved afgørelsen har flertallet af højesteretsdommerne lagt vægt på,
»at lokallønsaftalen omfatter alle ansatte,
at lokallønspuljen ikke er opdelt mellem de forhandlingsberettigede organisationer,
at den forhandlingsberettigede organisation efter lokallønsaftalen ikke kan afvise at forhandle lokalløn med henvisning til, at vedkommende medarbejder ikke er medlem af organisationen, og
at det er de offentlige myndigheders opgave at påse, at der ikke sker forskelsbehandling som følge af fagforeningsforhold, og
at vedkommende myndighed derfor må afvise at anvende midler fra lokallønspuljen, hvis den forhandlingsberettigede organisation reelt nægter at indgå aftale om lokalløn til ikke-medlemmer – hvorved pengene vil gå videre til et andet ansættelsesområde«.

Det er derfor ikke korrekt, at Højesteret har afsagt en dom, der bevirker, at offentlige ansat-